

La prescripció infermera arriba amb una regulació insuficient

El projecte de Reial Decret que regula la indicació, ús i autorització de dispensació de medicaments i productes sanitaris d'ús humà per part de les infermeres, l'anomenada prescripció infermera, ha estat aprovat pel Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut (SNS).

Es preveu que el Consell d'Estat emeti en breu el corresponent informe que, tot i no ser vinculant, haurà de ser valorat pel Ministeri de Sanitat per si hi incorpora les seves aportacions. Fet aquest tràmit, el Ministeri enviarà el text al Consell de Ministres per a la seva aprovació.

Davant d'aquest últim pas legislatiu, el Fòrum Infermer de la Mediterrània es posiciona de nou al respecte recordant a la comunitat infermera la seva postura.

La regulació de la "prescripció infermera" no ha de considerar-se com una competència nova sinó com el reconeixement legal d'una pràctica habitual en el treball clínic quotidià de les infermeres. Aquesta competència no prové del compliment d'altres requisits diferents als que atorga la titulació oficial, sense perjudici de la preceptiva actualització permanent de coneixements mitjançant la formació continuada, conforme a l'establert per la Llei d'ordenació de las professions sanitàries.

"No existeix exclusivitat en la prescripció. És evident que cadascú l'ha d'utilitzar d'acord a la seva responsabilitat i rol. En el cas de les infermeres, donat el caràcter autònom i independent de la professió, utilitzarà la medicació que precisi com a eina necessària en la seva tasca de cura". CECOVA

El Fòrum defensa, doncs, que la regulació de la "prescripció" infermera ha de ser conforme a l'exigència actual d'una professió que avança dia a dia en l'assumpció de procediments i presa de decisions, cada cop més complexes i amb més responsabilitats, d'acord amb la seva elevada qualificació professional. Suposa, doncs, un clar avanç en l'exercici dels camps competencials propis i en la seva autonomia professional. Una qüestió que es posaria clarament en entredit amb la imposició d'una formació addicional per a aquesta finalitat.

"Volent que ens acreditem, a través d'una formació de 6 crèdits ECTS per a infermeres generalistes i 12 crèdits ECTS per a les especialistes, que són idèntiques en temps i contingut a les que ja ens han acreditat en la nostra formació universitària." COIBA

Cal recordar que a Andalusia, on ja funciona amb èxit la prescripció infermera és suficient amb una sessió formativa per a l'habilitació com a infermera prescriptora i no s'exigeix una formació addicional obligatòria de fins a 180 hores tal i com assenyalava el Reial Decret aprovat pel Consell Interterritorial.

"L'actualització de coneixements sempre és desitjable i exigible però en el cas que ens ocupa s'ha de dur a terme a través de la formació continuada. Només les noves competències necessiten formació per a l'acreditació del seu compliment i no és el cas." COEMUR

La Conselleria de Salut d'Andalusia ha revelat que les infermeres han estat el principal perfil professional que prescriu productes sanitaris a la sanitat pública andalusa el 2014: 3,1 milions d'ordres infermeres per un import de 81,8 milions d'euros, i la indicació de medicaments que no necessiten prescripció mèdica va suposar el 0,30% del total de las indicacions.

En l'atenció primària d'aquesta comunitat, la prescripció infermera de productes sanitaris suposa el 61% del total (arribant en alguns districtes sanitaris i àrees de gestió sanitària al 80%). En centres d'especialitats i hospitals les prescripcions de la infermeria suposen un 37% del total (arribant al 57% en alguns centres).

Considerem doncs imprescindible donar cobertura legal a l'acció prescriptora de les infermeres que ja prescriuen medicaments i productes sanitaris en el seu treball diari ja que afavoreix una millor resposta a situacions i problemes de salut de los ciutadans, garantint la continuïtat de les cures a l'agilitzar la presa de decisions en relació amb el procés de salut de les persones que atén.

"Segueix confonent-se "prescripció" amb "fer receptes". Prescriure va més enllà de la complementació d'una recepta per a la dispensació d'un producte ja que implica indicar el millor règim terapèutic davant un problema de salut, amb una valoració prèvia del problema, basat en el judici clínic i emmarcat en les competències professionals pròpies." COIB

El Fòrum conclou que l'exercici de la pràctica infermera, en les seves diferents modalitats de cures generals o especialitzades, implica necessàriament l'ús de medicaments i productes sanitaris, una qüestió assumida i acceptada pel SNS. No té sentit doncs que ara s'exigeixi una acreditació ni que les infermeres no disposin d'un marc normatiu que els porti seguretat jurídica al fet de formalitzar una recepta necessària en la seva pràctica professional.